

Danskt och Pönskt. ACC. N:R M. 12462:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

anf 84.

1.

Jag hade 2 mostrar som utvandrade till Danmark på 1860 talet och där bildade familjer samt levde där till sin död och voro belättna med Danmark och Danskarne

Det var även senare en del både manliga och kvinnliga personer som reste dit för tillfälliga (se skördearbete) eller stadigvarande arbeten varvid en del stannade kvar där.

Under 80 och 90 talen samt en tid på 1900 talet reste de flesta ungdomar härifrån orten till tegelbruk i Danmark för att tjäna pengar till bosättning här i Sverige. Det var då gott om arbete, något bättre betalt samt billigare levnadskostnader i Danmark.

De flesta arbetade på den närmaste sidan av Hjälland. Angående giftermål var det en flicka från Ösje som arbetade i Danmark och gifte sig med en yngling där, de reste
(Blod 1)

vid 1880

hit till Sverige och köpte sig en gård i byn
Köp i Hinnersyd sn och levde där till sin
död och deras barn har redat sig bra.

En yngling från Fyn följde med sitt
husbondsfolk då de bosatte sig i Lyngbytrakten
där han gifte sig och de sista åren voro de bönder
i Össjöa, de voro belättna och deras barn har redat
sig bra i vårt land. Danskar har tidvis ägt
Ablesheeltsgården i Vra socken men ej stannat
här. Någon avoghet mellan danskar och
svenskar har ej förekommit här.

Här användes träskor som voro helt av trä
men danskarnas hade läderputor liksom i Skåne
men danskarnas voro bättre.

Någon större handel mellan Danmark och
våra trakter förekom ej utom då svenskar reste
hem från Danmark tog de gerna med sig en
del. På den tiden (för circa 100 år sedan) då

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2

(Forts 3)
(Blad 2)

Ja tullen slämplade importvarorna och lärsmännen jagade gärdshandlare för att fånga smuggelvaror kanske något kom från Danmark men det mesta kom väl västerifrån (jämte Rosen från Trestslöv av Emilia Flygare-Carlén)

Språkfrågan utgjorde inget hinder men smäläläningen har lättare för att lära sig både dansk och skånsk dialekt än tvärtom men det fanns danskar som kunde säga som en arbetskamrat som jag hade som sade: "jag kan prata smäländska."

För egen del får jag säga att jag tyckte bra om det danska folket men det var många av svenskarna som icke hedrade vårt land.

Angående tullenundersökningar var det ej så noga i Hålsingör och i Hålsingborg var det mest när de trodde att de hade brännvin med sig.

Voro de flera i sällskap och de voro fulla
blev det gerna grundligare undersökning och
någon gång kunde det lyckas men ofta blev det
beslag och böter.

Angående historier var det för cirka 100 år
sedan en qvinnas i Hinnersyd socken som
gick med gårdshandeln och hade smuggel-
varor, Länsmannen kom om natten till hennes
logi men då sprang hon upp ur sängen och
sätte sig på sin handelsbänk, då det var
rätt så vanligt att folk lågo nakna i sängen
och hon var det skändes länsmannen och gick
sin väg utan att göra någon undersökning.